

Sygn. akt I C 194/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 maja 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział I Cywilny

w składzie: Sędzia del. Anna Lipińska

Protokolant Ryszard Lewandowski

po rozpoznaniu 21 maja 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w W.

przeciwko (...) Związkowi (...) w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Związku (...) w P. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w W. 82 975,80 zł (osiemdziesiąt dwa tysiące, dziewięćset siedemdziesiąt pięć złotych, osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 28 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) Związku (...) w P. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w W. 9 566 zł (dziewięć tysięcy, pięćset sześćdziesiąt sześć złotych) jako zwrot kosztów postępowania, w tym 5 417 zł (pięć tysięcy, czterysta siedemnaście złotych) jako zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 194/21

UZASADNIENIE

wyroku z 21 maja 2021 roku

Pozwem wniesionym pierwotnie w ramach postępowania upominawczego, powód (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Związku (...) 82.975,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od 28 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty. Ponadto, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowa spółka wskazała, że żądana przez nią kwota stanowi nieuiszczoną część należnego jej wynagrodzenia, wynikającego z umowy obsługi marketingowej z 12 września 2017 roku, której pozwany nie uregulował do momentu wniesienia pozwu (pозew – k. 3-7).

25 listopada 2019 roku w sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz – k. 52), co do którego pozwany złożył sprzeciw.

Pozwany wskazał, że w jego ocenie powództwo jest całkowicie bezpodstawne, a wynagrodzenie – nienależne. (...) Związek (...) zakwestionował zakres zlecenia oraz to, czy ww. dokument został podpisany przez odpowiednio umocowanych przedstawicieli pozwanego. Ponadto, pozwany z ostrożności zakwestionował sam fakt wykonania

zlecenia przez powodową spółkę, a także podniósł okoliczność braku zaakceptowania przez pozwanego faktury końcowej (sprzeciw – k. 56-58).

1. Ustalenia faktyczne

(...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. to Agencja (...), która świadczy usługi marketingowe oraz z zakresu public relations.

(dowód: informacja z Rejestru Przedsiębiorców KRS – k. 11-13)

(...) Związek (...) to polski związek sportowy, wpisany do rejestru stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych.

(dowód: informacja z Rejestru Stowarzyszeń, innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej KRS – k. 17-21)

12 września 2017 roku w W. przedstawiciele ww. podmiotów zawarli umowę obsługi marketingowej. Umowę w imieniu powódki podpisał jedyny członek Zarządu (Prezes Zarządu) W. S., natomiast w imieniu pozwanego, pod umowę złożyli podpisy A. W. oraz P. K., którzy wówczas pełnili funkcję wiceprezesów pozwanego związku. Działali oni zgodnie z przewidzianym w KRS sposobem prawidłowej reprezentacji związku, wymagającym łącznego działania np. dwóch wiceprezesów związku. Umowa została zawarta na czas określony, tj. do 30 listopada 2017 roku.

(dowód: umowa – k. 22-23; § 5 umowy, k. 22v; informacja z Rejestru Przedsiębiorców KRS – k. 11-13; informacja z Rejestru Stowarzyszeń, innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej KRS – k. 17-21)

(...) Związek (...) powierzył (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. prowadzenie obsługi marketingowej, mającej na celu promowanie pozwanego, jego produktów i partnerów biznesowych. Zakres usług świadczonych przez powoda miał być każdorazowo określany na podstawie odrębnego zlecenia i wyceny.

(dowód: § 1 umowy, k. 22)

Strony ustaliły, że usługi powodowej spółki będą świadczone przez nią na podstawie każdorazowych pisemnych zleceń pozwanego, określających rodzaj usługi jaka ma być wykonana, termin jej realizacji, uzgodnione wynagrodzenie oraz warunki płatności. Wynagrodzenie miało być płatne przelewem na rachunek bankowy zamieszczony na wystawionych przez powoda fakturach zaliczkowych.

(dowód: § 5 umowy, k. 22)

W wykonaniu powyższego zapisu umowy, w celu dookreślenia szczegółów dotyczących usług świadczonych przez (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. strony sformułowały dwustronicowy dokument zlecenia, opatrzony datą 12 września 2017 roku w ujęciu tabelarycznym, podpisany przez tożsame osoby, które zawierały umowę. Strony określiły koszty działań powodowej spółki na łączną kwotę 138.920 zł (netto). (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. została upoważniona do wystawienia faktur VAT za przedmiotowe zlecenie bez podpisu osób upoważnionych do reprezentacji obydwu stron, których podpisy widniały pod treścią ww. dokumentu.

(dowód: zlecenie – k. 68-69)

Strony uzgodniły dokonanie płatności w dwóch transzach. Powodowa spółka podjęła realizację powierzonych jej zadań i wykonanie zleceń. W okresie od 15 września 2017 r. do 15 listopada 2017 r. (daty zostały ustalone w oparciu o daty emisji reklam) wykonała na rzecz pozwanego związku sportowego szereg działań z zakresu reklamy i public relations, w tym w szczególności zakupiła media celem publikacji materiałów reklamowych, przygotowała materiały reklamowe, zaprojektowała i upubliczniła w ramach kampanii teksty reklamowe, promowała pozwany związek w szeregu mediów.

Czynności dokonywane w ramach realizacji zlecenia były na bieżąco konsultowane pomiędzy stronami. Strony pozostawały w stałym kontakcie mailowym, projekty przedstawiane przez powodową spółkę uzyskiwały akceptację dyrektora marketingu pozwanego związku. (...) Związek (...) nie kwestionował jakości wykonania powierzonych powodowej spółce zadań, nie zgłaszał żadnych nieprawidłowości lub zastrzeżeń co do ich realizacji.

(dowód: raport dotyczący promocji sponsoringowej – k. 24-43v, zeznania Prezesa Zarządu powodowej spółki M. B. – elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2021 roku, czas nagrania 00:47:08-00:58:58, k. 102-103; zeznania świadka M. S. – elektroniczny protokół rozprawy z 23 kwietnia 2021 roku, czas nagrania 00:06:50-00:22:04, k. 89-90; zeznania świadka P. K. – elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2021 roku, czas nagrania 00:05:54-00:24:08, k. 100-101; zeznania świadka C. S. – elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2021 roku, czas nagrania 00:25:10-00:45:35, k. 101-102).

Zadania przewidziane w zleceniu zostały wykonane w pełni, za wyjątkiem monitoringu mediów, który miał polegać na monitoringu Internetu, prasy, TV i radia wg 2-3 uzgodnionych wcześniej ze Sponsorem fraz. W tym zakresie zlecenie nie zostało zrealizowane z uwagi na brak kontaktu z pozwanym związkiem, a zatem brak możliwości poczynienia stosownych uzgodnień niezbędnych do wykonania ww. zadania.

(dowód: zeznania M. B. – elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2021 roku, czas nagrania 00:53:07-00:54:12, k. 102)

Spółka w związku z realizacją powierzonych jej zadań, wystawiła fakturę VAT nr (...) z 13 września 2017 roku, na kwotę 50% uzgodnionego honorarium (zaliczka), tj. na 85 435,80 zł. Faktura została doręczona pozwanemu związkowi i opłacona przelewem 4 października 2017 r.

(dowód: faktura VAT – k. 25; potwierdzenie realizacji przelewu – k. 26)

Po zakończeniu realizacji swoich działań powodowa spółka wystawiła fakturę VAT z 13 grudnia 2017 r. (zaliczkę końcową) na 82.975,80 zł oraz sporządziła końcowy raport ze zrealizowanych działań. Obydwa dokumenty zostały doręczone (...) Związkowi (...) 13 grudnia 2017 roku wraz z pismem przewodnim, na którym widnieje prezentata pozwanego związku.

(dowód: pismo powoda z 13 grudnia 2017 r. – k. 27; faktura VAT-zaliczka końcowa – k. 28; raport dotyczący promocji sponsoringowej – k. 24- 43v).

Strona pozwana w żaden sposób nie kwestionowała wystawionej faktury ani nie reklamowała wykonanych przez powodową spółkę usług, nie kwestionowała także w żaden inny sposób swojej odpowiedzialności wobec powodowej spółki wynikającej z doręczonych jej dokumentów. Pomimo upływu 14 dniowego terminu płatności wskazanego na fakturze końcowej, (...) Związek (...) nie uregulował pozostałej części wynagrodzenia należnego powodowej spółce, stanowiącej 50% ustalonej kwoty, pomniejszonej o koszt monitoringu mediów, który nie został zrealizowany (2 000 zł, zgodnie z treścią zlecenia z 12 września 2017 r.).

(okoliczność bezsporna)

W związku z brakiem płatności, (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. dwukrotnie wezwała (...) Związek (...) do zapłaty, kierując do niego ostateczne przedsądowe wezwania do zapłaty 19 lutego 2018 roku i 22 lipca 2019 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 44-45v; wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 46-49).

2. Ocena dowodów

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dokumentów oraz wydruków zgromadzonych w aktach sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne osoby w ramach wykonywanych przez nie czynności, nie

pozostawały ze sobą w sprzeczności, a strony w toku procesu nie zakwestionowały skutecznie ich prawdziwości, autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Nie budziły one wątpliwości Sądu, w związku z czym mogły stanowić wiarygodne dowody w sprawie. Sąd dokonując ich kontroli od strony formalnej i zawartości merytorycznej nie dopatrzył się żadnych uchybień ani śladów wskazujących na ich fałszowanie przez podrabianie lub przerabianie. Zawarte w dokumentacji informacje tworzyły spójny obraz stanu faktycznego sprawy.

Ponadto, Sąd ustaleń faktycznych dokonał na podstawie zeznań Prezesa Zarządu powodowej spółki M. B. (elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2021 roku, czas nagrania 00:47:08-00:58:58, k. 102-103) oraz świadków: M. S. (elektroniczny protokół rozprawy z 23 kwietnia 2021 roku, czas nagrania 00:06:50-00:22:04, k. 89-90), P. K. (elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2021 roku, czas nagrania 00:05:54-00:24:08, k. 100-101) i C. S. (elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2021 roku, czas nagrania 00:25:10-00:45:35, k. 101-102), które uznał za wiarygodne, logiczne oraz korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w wyżej wymienionym zakresie, Sąd pominął wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. W., jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania (art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c.), wobec braku stawienia świadka na rozprawie prowadzonej w trybie hybrydowym. W tym zakresie należy wskazać, że informacje uzyskane od świadka A. W., byłyby tożsame z tymi, których dostarczył Sądowi świadek P. K. – wobec pełnienia przez obu świadków tożsamej funkcji, tj. wiceprezesów (...) Związku (...), podpisujących umowę łączącą strony. Sąd ponadto pominął wniosek dowodowy pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka D. B. na okoliczności konfliktu wewnętrznego w (...) Związku (...), zgłoszony dopiero po wysłuchaniu M. B., zeznającego w sprawie w charakterze strony. Wniosek ten Sąd ocenił jako ewidentnie spóźniony i zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania (art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c.). W ocenie Sądu okoliczności sporne zostały wyjaśnione w sposób kompleksowy i wszechstronny, a tym samym wystarczający do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie.

3. Ocena prawna

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, bowiem w ocenie Sądu, roszczenie będące przedmiotem pozwu zostało wykazane zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Powód (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. podnosił, że należność, której zasądzenia domaga się od pozwanego (...) Związku (...) wynika z umowy obsługi marketingowej zawartej 12 września 2017 roku. Fakt zawarcia umowy pozostawał pomiędzy stronami okolicznością bezsporną.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zawarta pomiędzy stronami procesu umowa obsługi marketingowej, stanowi umowę o świadczenie usług w niej określonych. Do tego typu umów, które nie zostały uregulowane innymi przepisami, zgodnie z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, tj. art. 734-751 k.c. Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu; w momencie jej zawierania wynik działań przyjmującego zlecenie zazwyczaj nie jest skonkretyzowany. Strony nie określają ostatecznego celu umowy, wskazują natomiast czynności, które mają zmierzać do jej wykonania.

Brak przepisów szczególnych regulujących umowę obsługi marketingowej sprawia zatem, że do umowy zawartej przez (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. i (...) Związek (...), stanowiącej podstawę dochodzonych przez powoda roszczeń, winny znajdować zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę zlecenia, tj. art. 734 - 751 k.c.

Zgodnie z dyspozycją art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W przypadku umów o świadczenie usług, powyższe zobowiązanie dotyczy wykonywania czynności faktycznych.

Art. 735 § 1 i 2 k.c. stanowi, że umowa zlecenia jest co do zasady umową odpłatną; wynagrodzenie należy się zleceniobiorcy w wysokości określonej w umowie lub obowiązującej taryfie, a w razie ich braku – w wysokości

odpowiadającej wykonanej pracy. W przypadku odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych (art. 744 k.c.).

W analizowanej sprawie wysokość należnego powodowi wynagrodzenia z umowy została określona w dodatkowym dokumencie, stanowiącym pisemne zlecenie Klienta, o którym mowa w § 5 umowy, datowanym na 12 września 2017 r. Koszt kampanii promocyjnej (...) Związku (...) – według załącznika został określony na 138 920 zł (netto).

Tytułem wykonania umowy powodowa spółka wystawiła pozwanej dwie faktury. Pierwsza z nich, Faktura VAT nr (...), datowana na 13 września 2017 roku, uwzględniała konieczność dokonania przez pozwaną związek płatności w wysokości połowy uzgodnionego przez strony wynagrodzenia, jako zaliczki na poczet wykonania zlecenia, powiększonej o podatek VAT. Powyższy sposób uiszczenia części należności na samym początku obowiązywania umowy, korespondował z art. 743 k.c. zgodnie z którym, jeżeli wykonanie zlecenia wymaga wydatków, dający zlecenie powinien na żądanie przyjmującego udzielić mu odpowiedniej zaliczki. Pozwany uregulował płatność w drodze przelewu bankowego na rachunek bankowy zamieszczony na wystawionej przez powodową spółkę fakturze, zgodnie z postanowieniami zawartej umowy.

Przedmiotem sporu pomiędzy stronami, a tym samym podstawą wystąpienia z pozwem przez powodową spółkę, był fakt braku uregulowania pozostałej części należnego wynagrodzenia, której rozliczenie w formie wystawienia stosownej Faktury VAT nastąpiło już po wykonaniu umowy. Wskazać należy, że zapłata wynagrodzenia za świadczone usługi jest świadczeniem wzajemnym w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego. Wstrzymanie się ze spełnieniem świadczenia wzajemnego – zapłaty wynagrodzenia za świadczone usługi, musi znajdować oparcie bezpośrednio w przepisach ustawy lub w postanowieniach umowy.

Sąd po dokonaniu analizy całokształtu okoliczności sprawy uznał, że powodowa spółka udowodniła dochodzone przez siebie roszczenia, zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z powoływanego faktu wywodzi skutki prawne. Powyższe oznacza, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Dotyczy to faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, faktów wykazujących istnienie prawa.

Zasadność żądań powoda wynikała z faktu wykazania przez (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. spełnienia przesłanek wynikających wprost z przytoczonych powyżej przepisów. Skoro do sprawy znajdują zastosowanie przepisy dotyczące umowy zlecenia – będącej co do zasady umową odpłatną, to powodowej spółce za prawidłowe, niepodważone przez stronę przeciwną wykonanie zleconych jej zadań, należy się wynagrodzenie w wysokości, jakie zostało uzgodnione przez strony.

W odniesieniu do zarzutu (...) Związku (...), zgodnie z którym kwestionował on fakt wykonania zlecenia oraz zakres zlecenia należy wskazać, że pozwany związek nie kwestionował ani sposobu, ani zakresu wykonania powierzonych powodowej spółce zadań aż do momentu złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w sprawie. W całym okresie współpracy powodowa spółka pozostawała w stałym kontakcie z osobą odpowiedzialną za dostarczenie materiałów, wskazanym w zleceniu C. S., tj. Dyrektorem (...) Związku (...). Była to osoba odpowiedzialna za kontakt z powodem który w imieniu pozwanego związku konsultował i akceptował na bieżąco przedstawiane przez (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. projekty działań, nie zgłaszając do nich zastrzeżeń. Natomiast na etapie prób przedsądowego, polubownego rozwiązania sporu pomiędzy stronami, pomimo otrzymania 2 pism stanowiących wezwania do zapłaty, pozwany również nie podnosił takich zarzutów. Co więcej, nawet nie zaprezentował swojego stanowiska co do nieopłaconej faktury, pozostawiając ów pisma powodowej spółki bez odpowiedzi.

W toku postępowania wykazano, że powodowa spółka wywiązała się z umowy i wykonała na zlecenie (...) Związku (...) określone, uzgodnione przez strony zadania. Powód bez wątplenia zajmował się szerokim wachlarzem czynności związanych z marketingiem i public relations na zlecenie pozwanego. Należy ponownie podkreślić, że pozwany

związek nie udowodnił, aby na jakimkolwiek etapie współpracy pomiędzy stronami, stawił powodowi zastrzeżenia odnośnie do samego wykonania czy też sposobu realizowania umowy.

Pozwany w sprzeciwie wyrażał również wątpliwości czy dokument zlecenia został podpisany przez przedstawicieli pozwanego, właściwie do tego umocowanych. W tym zakresie należy wskazać, że powód sprostą ciężarowi wykazania ww. faktu, przedstawiając wydruk informacji pełnych z Rejestru Stowarzyszeń, innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej KRS, z którego wynika, że P. K. i A. W., którzy uczestniczyli zarówno w zawarciu umowy, jak i podpisywaniu dokumentu zlecenia – pełnili funkcje Wiceprezesów Zarządu od 18 kwietnia 2017 roku do 24 września 2019 roku. Tym samym, pozwany, zgodnie z przyjętym u siebie sposobem reprezentowania (co również wynika z wydruku z KRS) w dacie podpisywania powyższych dokumentów, a zatem 12 września 2017 roku pozostawał należycie reprezentowany.

Jak słusznie wskazywał sam pozwany, wynagrodzenie należy się przyjmującemu zlecenie dopiero po wykonaniu zlecenia. Nie sposób jednak podzielić jego twierdzenia, że żądanie powoda jest bezpodstawne, bowiem (...) Związkowi (...) nie udało się udowodnić ani tego, że zgłaszał jakiegokolwiek zastrzeżenia co do sposobu działań powodowej spółki, ani tego, że wykonanie zlecenia było niepełne, niezakończony czy też wadliwy. Pozwany nie przedstawił bowiem żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. W ocenie Sądu, w sprawie brak jest podstaw faktycznych do przyjęcia, że miało miejsce niewykonanie czy też nienależyte wykonanie umowy przez powódkę, w stopniu uzasadniającym odmowę żądania wynagrodzenia za wykonywanie usług na podstawie umowy. Za wykonane przez powódkę usługi przysługiwało jej przewidziane w umowie wynagrodzenie, a obowiązek zapłaty wynagrodzenia bezsprzecznie spoczywał na pozwanym, który w toku niniejszego postępowania, pomimo spoczywającego na nim ciężaru dowodu nie wykazał spełnienia swojego zobowiązania, ewentualnie wykazania, że nie spoczywa na nim obowiązek uiszczenia należnego powódce wynagrodzenia.

Wysokość roszczenia została udowodniona m.in. poprzez złożenie dokumentu zlecenia z 12 września 2017 roku, z którego wynikała wysokość uzgodnionego wynagrodzenia. Powód przedłożył również dokumenty stwierdzające w jakiej części należność wynikająca z zawartej umowy została już uiszczona. Co do nieuregulowanej części należności (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. przedstawił potwierdzoną za zgodność z oryginałem kserokopię Faktury VAT – zaliczki końcowej, datowanej na 13 grudnia 2017 roku, jednocześnie wskazując, że kwota na którą opiewała, stanowiła pozostałe 50% ustalonego wynagrodzenia, pomniejszone o 2 000 zł, stanowiącego koszt monitoringu mediów, który ostatecznie nie został zrealizowany. Wysokość kwoty pozostałej do zapłaty nie była przez pozwanego związek kwestionowana.

Strona pozwana nie uregulowała końcowej należności oraz nie udzieliła powodowej spółce żadnej odpowiedzi na otrzymane wezwania do zapłaty. Co więcej, nie zakwestionowała faktu otrzymania faktury końcowej, jednakże podniosła zarzut braku podpisu osób uprawnionych do odbioru w imieniu (...) Związku (...) ww. dokumentów. W tym zakresie stwierdzić należy, że ów zarzut nie zasługuje na uwzględnienie, a powód sprostą ciężarowi dowodu wykazania skutecznego doręczenia, przedstawiając pismo przewodnie, do którego załączono raport końcowy (w formie wydruku prezentacji multimedialnej) oraz fakturę końcową – opatrzone pieczęcią wpływu do pozwanego. Okoliczność braku zwyczajowych podpisów osób odbierających pocztę jest jednak formalnie nieistotna – sam pozwany nie zakwestionował autentyczności prezentaty stwierdzającej wpływ takiej korespondencji do pozwanego związku, a tym samym – daty otrzymania stosownych dokumentów zmierzających do finalnego rozliczenia łączącej strony umowy. Powód udowodnił tym samym stan wymagalności swojego roszczenia. W zleceniu z 12 września 2017 roku stwierdzono, że (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. jest upoważniona do wystawienia faktur VAT za przedmiotowe zlecenie bez podpisu osób upoważnionych do reprezentacji obydwu stron umowy, których podpisy widniały pod treścią tego dokumentu. Termin do uiszczenia należności, wynikających z końcowej Faktury VAT został określony jako 14 dni. Skoro (...) Związek (...) 13 grudnia 2017 roku potwierdził wpływ dokumentów koniecznych do dokonania rozliczenia (faktura + raport), to od tego dnia rozpoczął swój bieg 14 dniowy termin na uiszczenie należności na rachunek bankowy zamieszczony na wystawionej przez powodową spółkę fakturze. Z dniem 27 grudnia 2017 roku upłynął ww.

termin, wobec czego pozwany od 28 grudnia 2017 roku pozostawał w zwłoce. Wskazana data stanowiła również datę początkową zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie, na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Na marginesie podkreślenia wymaga, że ewentualne roszczenia pozwanego z tytułu nienależytego wykonania umowy nie wpływają na wymagalność roszczenia o zapłatę wynagrodzenia. Nienależyte wykonanie umowy może stanowić podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej; nie uprawnia jednak strony zobowiązanej do wykonania świadczenia pieniężnego do odmowy zapłaty wynagrodzenia wynikającego z umowy.

Reasumując, Sąd uznał, że powód spełnił swoje świadczenie określone w umowie, co uzasadnia wystąpienie przez niego z roszczeniem pieniężnym o wynagrodzenie. Powód w należyty sposób udokumentował wysokość pozostałej do uiszczenia kwoty, przewidzianej w dokumencie zlecenia. Mając na uwadze powyższe, powodowi przysługuje wynagrodzenie za usługi marketingowe, zgodnie z umową zawartą 12 września 2017 roku pomiędzy stronami, w wykazywanej przez niego wysokości. Wobec powyższego, w pkt. I sentencji wyroku Sąd, na podstawie przytoczonych przepisów, zasądził kwotę należności dochodzonej przez powoda zgodnie z jego żądaniem, uznając je za w pełni uzasadnione.

4. Koszty

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Jak stanowi ww. przepis, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stwierdzić należy, że (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W. wygrał sprawę w całości, wobec czego należało również uwzględnić jego żądanie dotyczące zasądzenia na jego rzecz od (...) Związku (...) zwrotu poniesionych kosztów postępowania. Niezbędne i celowe koszty procesowe poniesione przez powodową spółkę to: a) opłata od pozwu – 4.149 zł, b) wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym, ustalone zgodnie z § 2 pkt 6) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych – 5.400 zł oraz c) opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. Łącznie koszty procesowe poniesione przez powoda wyniosły zatem 9.566 zł. W konsekwencji, to właśnie taką wartość kosztów Sąd w pkt. II sentencji wyroku zasądził od pozwanego (...) Związku (...) na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. Sp. k. w W., jako należny stronie wygrywającej zwrot kosztów postępowania.

Sędzia (del.) Anna Lipińska